

selvfølgelig ikke. Men jeg kan forstå, at der er nogle, som synes, der virkelig skal sættes fart på, så vi, der bor på landet, ikke længere skal opleve, hvordan det er at bo på landet. Det er også derfor, vi har sagt, at forslaget er så vidtgående, at ikke kun Folketinget selv burde afgøre det, men at det burde til folkeafstemning. Vi har jo en bestemmelse i grundloven, som netop er brugt en gang tidligere i en lignende sag, som bare gik i en anden retning. Det var i 1963, og vi synes egentlig, at Folketinget også skulle benytte sig af muligheden her, ved at et mindretal på 60 medlemmer begærer folkeafstemning, når lovforslaget er vedtaget.

Så er der nogle, der vil sige: Jamen det egner sig da ikke til folkeafstemning. Nu er det jo sådan, at når man ikke kan lide en folkeafstemning, siger man som regel, at forslaget ikke egner sig til det. Men det mener vi egentlig at det gør, fordi det vedrører os alle sammen, og det er noget, vi alle sammen kan forholde os til. Vil vi have en udvikling i vores samfund, som denne planlovgivning lægger op til, når den bliver vedtaget, eller vil vi have en anden udvikling? Det er i virkeligheden noget, der berører alle mennesker, og alle mennesker kan forholde sig til den.

Selvfølgelig kunne man sige: Jamen hvordan berører det dem i byerne? Jo, de skal da også have glæde af landet. De skal ligesom vi, der bor på landet, kunne glæde sig over naturen derude. De skal også kunne komme ud og se den, og derfor er det noget, som berører os alle sammen.

Netop folkeafstemningen i 1963 satte en udvikling i stå i 6-7 år, men så blev stort set alt det, der blev nedstemt i 1963, vedtaget enstemmigt i Folketinget. Det var netop nogle af de samme principper, man diskuterede ved den lejlighed. Debatformen dengang havde en lidt speciel karakter, og i dag kan man selvfølgelig også frygte, at debatformen kan få en speciel karakter, når man tænker på, hvad vi har været vidne til over for den socialdemokratiske ordfører, som blev afæsket svar på, om han ikke havde tillid til de socialdemokratiske byrådsmedlemmer, osv. osv.

Risikoen er altid til stede, når man tager en folkeafstemning, men vi synes, at når dette lovforslag er blevet vedtaget, skulle 60 medlemmer af Folketinget underskrive en begæring om folkeafstemning. Men det forudsætter jo, at det ikke kun er SF, der synes det. Det store Socialdemokrati, som i denne forbindelse er tilstrække-

ligt, skal også gå ind for det, men vi synes, at også andre partier skulle bidrage, både af hensyn til indholdet af forslaget, men også af hensyn til, at det kunne være sundt at få en folkelig debat om disse væsentlige spørgsmål: Hvordan vil vi have vores land? Vil vi have den udvikling, som vi kan frygte, og som nogle også klart har sagt, at de ønsker? Eller vil vi have en anden udvikling, som følger tankegangen i den lovgivning, der hidtil var været flertal for, men som der ikke længere er flertal for?

Ud over det skal jeg sige, at vi selvfølgelig stemmer for den række ændringsforslag, vi selv har stillet eller støtter i betænkningen. Men de er slet ikke tilstrækkelige i forhold til det, der er nødvendigt. Vi ved også, at de bliver forkastet, og derfor stemmer vi naturligvis imod lovforslaget som helhed. Men vi appellerer til først og fremmest Socialdemokratiet, De Radikale og Enhedslisten, at man benytter sig af grundlovens mulighed for, at et lovforslag kan komme til folkeafstemning, efter at det er vedtaget, men inden det er underskrevet.

Kl. 19.50

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

I hr. Aage Frandsens indlæg blev der talt om æstetik eller mangel på samme omkring gylletanke i det åbne land.

Jeg vil gerne spørge hr. Aage Frandsen, hvorfor modstanden mod gylletanke ude på markerne er så stor, når de dog står i lavningerne. Man har jo møllerne, som står stort set overalt i det åbne land, og de står på de højeste steder; det ødelægger dog mere det åbne land, end gylletankene gør.

Så vil jeg gerne spørge hr. Aage Frandsen, hvorfor det er så galt, at beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt. Og afslutningsvis vil jeg gerne spørge hr. Aage Frandsen, om hr. Aage Frandsen virkelig tror, at det er nødvendigt at bygge en medhjælperbolig på alle de ejendomme, som har mulighed for det – altså ejendomme på over 30 ha – eller om ikke også hr. Aage Frandsen tror, at det er et spørgsmål om penge, altså behovet for medhjælp og så den økonomiske side af det.

Er det ikke således, at det bliver et betragteligt færre antal ejendomme, der vil blive udbygget end de 140.000, alternativt 36.000, som vi nu har hørt her i debatten?